

Bananele bunicii

✎ Ursula Natula

🔒 Catherine Groenewald

📖 Carmen Onuorah

😊 Romanian

📊 Level 4

Storybooks UK

global-asp.github.io/storybooks-uk

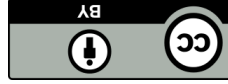
Bananele bunicii

Written by: Ursula Natula

Illustrated by: Catherine Groenewald

Translated by: Carmen Onuorah

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks UK in an effort to provide children's stories in UK's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 3.0 International License.

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

Grădina bunicii era minunată, plină de sorg, mei și manioc. Dar cele mai bune erau bananele. Chiar dacă bunica avea mulți nepoți, știam, în secret, că eram favorita ei. Mă invita adesea la ea acasă. De asemenea mi-a spus mici secrete. Dar era un secret, pe care nu mi l-a împărtășit: unde cocea ea bananele.

Mai târziu în seara aceea am fost chemată de mama și tatăl meu, și Bunica. Am știut de ce. În noaptea aceea când m-am culcat în pat să dorm, am știut că nu voi mai putea fura niciodată, nici de la bunica, nici de la părinții mei, și cu siguranță de la nimeni altcineva.

Într-o zi, acasa la Bunica, am vazut un coș mare din niiele așezat la soare afară. Când am întreat pentru ce era, singurul răspuns pe care l-am primit a fost, " Este coșul meu magic!" Lângă coș erau multe frunze de bananier pe care Bunica le întorcea din când în când. Am fost curioasă. "Pentru ce sunt frunzele, Bunico?" am întreat. Singurul răspuns pe care l-am primit a fost, " Sunt frunzele mele magice:"

Ziua următoare era zi de piață. Bunica s-a sculat devreme. Întodeauna lua banane coapte și manioc să vândă la piață. În ziua aceea nu m-am grăbit să o vizitez. Dar nu am putut să o ocolesc pentru mult timp.

Era așa de interesant sa o privești pe Bunica, bananele, frunzele de bananier și coșul mare de nuiele. Dar Bunica m-a trimis la mama cu o treabă. "Bunico, te rog, lasă-mă să mă uit la tine când pregătești..." "Nu fii încăpățânată, copilă, fă așa cum ți s-a spus," a insistat ea. Am plecat în fugă.

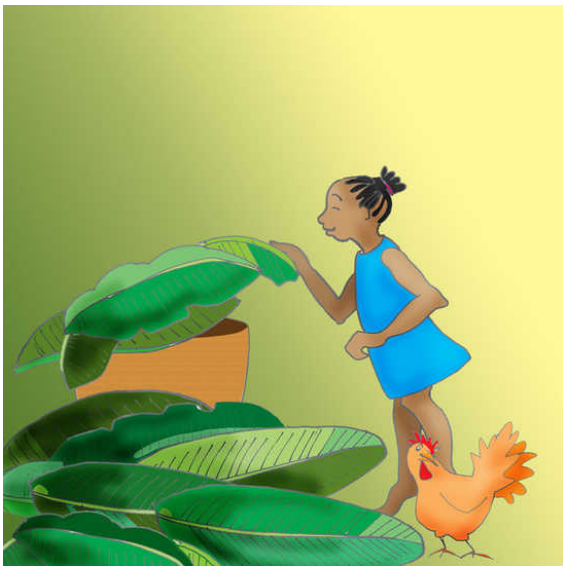
În ziua următoare, când bunica era în grădină adunând vegetale, m-am strecurat înăuntru și m-am uitat la banane. Aproape toate erau coapte. Nu m-am putut abține să nu iau un mănunchi de patru. Când mergeam pe vârfuri spre ușă, am auzit-o pe bunica tușind afară. Abia am reușit să ascund bananele sub rochia mea și să trec pe lângă ea.

Când m-am întors, Bunica ședea afară dar nici cu
coșul, nici cu bananele. " Bunica, unde e coșul, unde
sunt toate bananele, și unde.. " Dar singurul
răspuns pe care l-am primit a fost, "Sunt în locul
meu magic." A fost așa de dezamăgitori!

În ziua următoare când bunica a venit s-o viziteze
pe mama, m-am dus în grabă acasă la ea să verific
bananele încă o dată. Era un mănunchi cu unele
foarte coapte. Am luat una și ascuns-o în rochia
mea. După ce am acoperit coșul din nou, am mers
în spatele casei și am mâncat-o repede. A fost cea
mai dulce banană pe care am mâncat-o vreodată!

Două zile mai târziu, Bunica m-a trimis să-i aduc bastonul din dormitorul ei. Imediat ce am deschis ușa, am fost întâmpinată de un miros puternic de banane cocându-se. În încăperea dinăuntru era marele și magicul coș de nuiiele al Bunicii. Era bine ascuns sub o pătură veche. Am ridicat-o și adu-mecat acel miros glorios.

Vocea Bunicăi m-a uimit când a strigat, "Ce faci? Grăbeste-te și adu-mi bastonul." Am ieșit în grabă afară cu bastonul ei. "Ce te face să zâmbești așa?" a întrebat Bunica. Întrebarea ei m-a făcut să-mi dau seama că încă zâmbeam din cauza descoperirii locului ei magic.